

Co zpívala Majdalena

Naši pradědové jezdili Vltavu po paměti. Význačná místa pak popisovali ve svých písních.



Šífařská

**Hájku, háječku, hájku zelený,
na mně se hněvá můj potěšení.
Na mně se hněvá, příčiny nemá,
že jsem nepřišel včera zvečera.
Včera zvečera, tmavá noc byla,
já jsem se bála, že bych zbloudila.
Neboj se milá, nejsi tu sama,
jsou tu šífaři, jsem tu taky já.
Když jsme připlouli k prvnímu jezu,
volá má milá: Já tady slezu!
Když jsme připlouli na první vrata,
volá pantáta: Vemte rudlata!
Županovice, krásná vesnice,
jsou tam děvčata jako bělice.
Když jsme připlouli k svatému Jánů,
má milá chtěla ze šífu dolů
Neboj se, milá, svatého Jána,
on je šífařů svatá ochrana.
Když jsme připluli pod ště-
chovský most,
volá má milá: Už toho mám dost!
Když jsme připluli k Davli městečku,
zabolelo mě v mojí srdéčku.
Když jsme připluli až na Vyšehrad,
tam jsme nechali až ten náš šíf stát.**

Z paměti kapitána



Na každém táboře nás provázela nějaká bytost a dělala patrona. Jednou to byl vodník Gusta (jiný Gusta byl totiž tenkrát velepolitikem), jindy ještě žmlv, baltský pirát Klaus, vymyšlený cestovatel Jan van Nijssen, atd. Po válce, když jsem byl pouhé vodácké štěňátko, jsme měli tábor na břehu přehrady Souš v Jizerských horách. Místní zelinář nám věnoval asi 20 hlávek zelí, což byl tehdy nadmíru štědrý dar, který jsme si z velké dálky přivezli na žebříňáčku. Jenže ouha! Každá hlávka byla uvnitř shnilá a tudíž nepoživatelná, odpadovka nestačila a proto se vedle vykopala druhá, ze které vznikl po naplnění úhledný hrobeček. „Kdopak vám tu umřel?“ zeptaly se babky houbářky z Desné. „Vy to nevíte?“ ptal se s vážnou tváří šprýmař Bublina, „tady padl partyzán Bedříšek Brunclík.“ A bylo. K hrobečku jsme přidali dřevěnou cedulku s letopočtem a jménem. A místní i trempové pak hrobeček opatrovali až do doby, kdy se ze Souše stal rezervoár pitné vody.



MOD./K./RÉ STRÁNKY PRO SKAUTY A SKAUTKY 1/2023, PROŠÍV VODNÍK SKAUTŮ VYDÁVÁ HLAVNÍ KAPITÁNÁT VODNÍCH SKAUTŮ

mokrý stránky

PRO VODNÍ SKAUTY A SKAUTKY

1/2023



„Bože, chraň námořníka u břehu, na širém moři si už poradí sám.“ Fríské přísloví

Ahoj

Protože začíná nový rok a nová plavební sezóna, řekneme si něco o našich ochráncích. Všichni víme, že námořníci jsou pověřiví, na lodi nesmí pískat, střílet racky, tereje a albatrosy, připijet si ve stoje a nadávat na panovníka a majitele lodi. Při prvním vstupu na palubu je třeba hlasitě pozdravit loď, ale neuzívat jiný pozdrav než Ahoj. Španěle a jiní katolíci tomuto slovu dávají význam **A** **H**onorem **Y**esus čili K počtě Ježíše, ale původně to byla žádost nebo naopak nabídka služeb přístavního lodivoda plujícího na malém člunu typu hoy. Loď bývala křtěna a zasvěcována některému ze svatých přímluvců, jehož socha bývala u hlavního stěžně, proto ten pozdrav při vstupu na palubu. *Jonáš*



píše: VEŽÍR



Ahoj

Českých námořníků nebývalo mnoho, ale zato jsme mívali hojně říčních plavců a vorařů. Slavný král a císař Karel IV. dopravě zboží, soli a dřeva po vodě ulehčil několika předpisy, díky jimž kupř. neplatíme za proplování vorovými a lodními propustmi. Socha svatého ochránce se u nás nestavěla na dočasně sestavené vory, ale na břehy blízko nebezpečných míst. Tak vznikl i název jednoho z nejdivočejších míst Vltavy – Svatojánských proudů, dnes zatopených vodou Štěchovické přehrady. Jako zajímavost uvádím, že věrozevsti Konstantin (Cyril) a Metoděj naše první kostelíky zasvěcovali sv. Klementovi, jehož ostatky s sebou přinesli. Sv. Klement zahynul násilnou smrtí na území, kterému dnes říkáme Krym a je prvním křesťanským patronem námořníků. *Majdalena*



kreslí: JOGÉS, ŠIMON a AI

Svatý Klement byl jedním z prvních biskupů, vlastně papežů, byl odeslán do vyhnanství na dnešní Krym, kde byl popraven utopením. Je proto zobrazován s kotvou.



Nejčastěji námořníci uctívají **sv. Mikuláše**. Ten nejen dával dary potřebným, ale pro své město zajistil bezpečnou dopravu potřebného obilí. Hodně se plavil po mořích a sám Bůh ho prý vždy chránil před nebezpečím. Svatý Mikuláš dokonce obrátil na víru piráty, kteří ho přepadli. Podle jedné legendy během hrozné bouře na moři svými modlitbami zachránil námořníky. A podle jiné ucpal díru v jejich lodi kaprem a vzkřísil námořníka, který spadl z nejvyššího stěžně.

Mezi přímlyvce zejména německých, vlámských, fríských a dánských námořníků patří **sv. Erasmus**, často zvaný jen Rasmus. Patří ke Čtrnácti svatým pomocníkům, universálním patronům lidí v nemoci a v nouzi. Pomáhá při nemocech dutiny břišní, je patronem námořníků, provazníků, soustružníků a tkalců. Kamarádí se se sv. Kryštofem, patronem poutníků a cestujících.



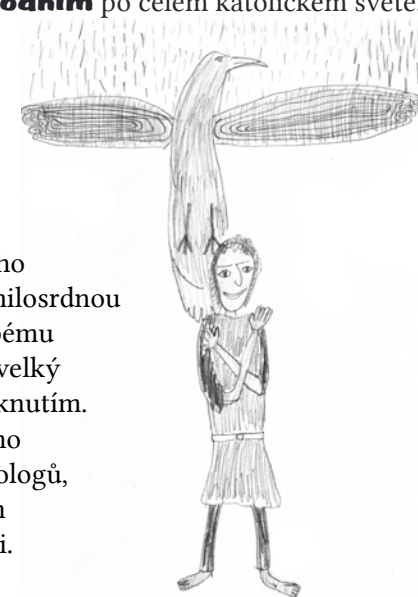
Britové a Irové si nejvíce váží **svatého Brendana**, který na svých misijních cestách doplul možná až do Ameriky, ale hlavně se v pořádku vrátil na britské ostrovy.

Mezi svaté ochránce patří i dva naši rodáci

Sv. Vojtěch (někdy zvaný Adalbert, maďars Béla). Původně pražský biskup, rodem Slavníkovec, byl prvním Čechem (společníky a služebnictvo nepočítáme), který se plavil po moři. Proto je někdy zobrazován s pádlem.



Jan Nepomucký, vlastně Johánek z Pomuku, byl původně poctivý úředník, kterému se dostalo mučednické smrti ve Vlavě a pak mnoha soch na březích řek i potoků. Je patronem **vorařů, ledařů a poutníků**, i ochráncem **proti povodním** po celém katolickém světě.



Sv. Medard byl vzdělaným synem bohatého šlechtice, od dětství projevoval útrpnost a milosrdnou lásku. Své jídlo dával chudým, když dal slepému žebrákovi svoje šaty a začalo pršet, přiletěl velký orel a svými křídly jej uchránil před promoknutím. Je považován za ochránce úrody a příznivého počasí, za patrona sedláků, pastýřů, meteorologů, sládků, vinařů, vodních skautů a ochráncem proti bolesti zubů, horečce a choromyslnosti.